

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Investidura com a Doctor "Honoris
Causa" per la Universitat de València a
Oliver Eaton Williamson

Discurs del Sr. Rector Francisco Tomás Vert

València, 28 octubre de 2004

Excel lentíssimes senyores vicerectores d'Economia i d'Investigació i

Tercer Cicle

Excel lentíssim senyor vicerector d'Estudis i Organització Acadèmica

Il lustríssima senyora secretària general

Autoritats acadèmiques

Membres de la Comunitat Universitària

Professor Oliver Eaton Williamson

Amigues i amics

Benvolguts amigues i amics que avui heu rebut la investidura com a doctores i doctors, enhorabona! El grau de doctor representa el punt culminant de la carrera acadèmica, el cim, i vosaltres, després d'uns anys d'esforç rigorós, de dedicació intensa i apassionada a la investigació científica, heu arribat a ell. Enhorabona, de nou. No obstant això, permeteu-me que vos diga també: endavant! Perquè si bé heu aconseguit el cim, ara vos queda la meta.

En el grau de doctor es condensen d'una forma singular els tres estats del saber: objectivat, institucionalitzat i incorporat.

Objectivat, perquè per a arribar a aquest cim heu hagut de redactar una tesi. En ella quedarà plasmada per a sempre, i per a la societat, la vostra aportació, la vostra capacitat per tal d'afrontar un problema científic i per oferir solucions. Molt probablement d'ella eixiran publicacions en els pròxims anys en forma de llibre o d'articles en revistes especialitzades, i heu de conrear aquesta faceta perquè el saber es conquesta com a propietat col·lectiva, per a ser difós, confrontat, refutat... per a contribuir al progrés del coneixement, i no per a segrestar-lo en una torre d'ivori.

Institucionalitzat. En el grau de doctor, el saber està institucionalitzat. És un saber ratificat per la institució acadèmica, per la Universitat, després d'haver sigut exposat i defensat entre la comunitat de

doctors amb experiència, representada pels membres del tribunal que al seu dia va jutjar la tesi. Per això, avui també la institució se sent satisfeta i està d'enhorabona.

En el moment de la investidura hem actualitzat un ritual centenari en un lloc pel qual han passat centenars i centenars de doctors. Però avui vosaltres sou una representació de tots aquells que han obtingut durant el passat curs el grau de doctor i de tots aquells que prolonguen la seua formació de llicenciatura en els nostres cursos de postgrau.

La Universitat de València ha ofert durant el passat curs acadèmic 142 programes de doctorat. D'ells, una vintena gaudeixen de la menció de qualitat que atorga l'ANECA. En aquests cursos s'han matriculat 2.868 estudiants. Han obtingut el Diploma d'Estudis Avançats 914. I han llegit la tesi doctoral 342. Però, a més, la Universitat de València oferta 240 cursos de postgrau on participen 4.500 estudiants.

Aquestes xifres reflecteixen el fet que la Universitat de València compta amb l'oferta de postgrau més àmplia i de la més alta qualitat del nostre entorn acadèmic. Oferta plural i diversa, com pot constatar-se en els variats colors de les mussetes, i com diverses són també les àrees científiques en què la nostra universitat conrea el saber. No debades el nostre és l'Estudi General. Oferta, finalment, orientada a la recerca de la qualitat i l'excel·lència, amb la dedicació generosa del professorat, del PAS i de les Comissions de Doctorat i d'Estudis, que han adquirit un ferm compromís d'orientació cap a la millora.

Incorporat. En tercer lloc, ho sabeu bé, benvolguts amics i amigues, en el grau de doctor el saber queda incorporat, encarnat, fet cos, convertit en hàbit i experiència de la vostra pròpia vida. Quan algú obri una tesi, les primeres paraules que sol trobar són la dedicatòria de l'obra als familiars més pròxims i una petició d'indulgència pel temps robat a la sociabilitat familiar. Temps robat que s'ha transformat en una experiència inesborrable.

Al cap del mateix, el doctorand es converteix en un expert, si no en el màxim expert, de l'assumpte estudiat en la seua tesi.

Per això mateix, permeteu-me benvolguts amics i amigues, que la felicitació d'avui es prolongue amb una invitació i que en la investidura que heu rebut vos recorde que també va implícit un deure. Aquest saber adquirit, objectivat, institucionalitzat, incorporat, heu de desenvolupar-lo, estendre'l, ampliar-lo, conrear-lo al llarg de la vida. Heu aconseguit un aprenentatge en coneixements, procediments i destreses. Al contrari d'allò que sostenia el clàssic *adagio* llatí, ***finis coronat opus***, ara comença de veritat vostra tasca d'investigació; a partir d'aquest moment, heu de desplegar les vostres competències científiques. Avui és l'inici del vostre viatge, de la vostra singladura a l'Ítaca del saber. Com diu el poeta, *Més lluny, heu d'anar més lluny*.

La Universitat ratifica avui el valor del saber que heu aconseguit en les nostres aules. Però tampoc acaba ací la seua tasca. Sapigueu que ens sentim compromesos amb vosaltres. Compromesos en la recerca d'un major reconeixement als vostres títols. Per això, a les autoritats polítiques els demanem que busquen vies perquè el doctorat tinga en la societat un reconeixement i una valoració justos, d'acord amb el nivell d'excel·lència aconseguit. No seria molt sensat que l'anomenada societat del coneixement dilapidara aquest preciós tresor, aquest capital humà. La nostra institució desitja i demana que la nova regulació dels estudis en el marc de l'Espai Europeu d'Educació Superior siga presa també com una oportunitat política per a fer possible el reconeixement social acadèmic i professional del doctorat.

El doctorat, he dit, és un cim, però no una meta. I entre nosaltres tenim avui un extraordinari exemple d'una vida dedicada a perseguir la meta del saber en el seu camp específic. Em referisc al professor Oliver

Eaton Williamson que avui ha estat investit doctor *honoris causa* per la nostra universitat. En la seua *laudatio* la profesora Martina Menguzzato ja ens ha presentat una extensa referència a les seues aportacions al saber científic, a les seues contribucions al progrés de l'Economia i a les vinculacions d'aquesta amb d'altres àrees del camp de les Ciències Socials. Del seu magisteri haurem d'aprendre que l'Economia està al servei de l'home i no l'inrevés.

Permeteu-me, però, que em referisca breument a la seua trajectòria acadèmica i a alguns dels ben merescuts reconeixements públics que ha anat rebent al llarg d'aquesta.

El professor Williamson és catedràtic d'Administració d'Empreses, Economia i Dret en la Universitat de Califòrnia, a Berkeley. Actualment és considerat com un dels economistes més influents en la investigació en ciències socials, i és l'autor més rellevant en el camp de l'economia de les organitzacions. Les seues aportacions no abasten tan sols l'economia, sinó també la sociologia, l'antropologia i el dret.

Nascut a Superior (Wisconsin) en setembre de 1932, es va llicenciar en 1955 pel MIT (Massachusetts Institute of Technology). Obtingué un MBA (Master Business Administration) en 1960 per la Stanford University, i el Doctorat en Economia en 1963 per la Carnegie-Mellon University.

En el camp de l'Economia, la seua contribució al tractament sistemàtic dels costos de transacció i l'anàlisi dels límits de l'empresa ha tingut una gran influència en les àrees d'economia general, organització d'empreses, màrqueting i finances. No hi ha més que revisar les revistes de major impacte en aquestes àrees per trobar-hi la seua extensa obra constantment referenciada. De fet, el seu nom apareix regularment com un dels possibles candidats a premi Nobel d'Economia.

La seua prolífica obra queda registrada en diversos llibres i més de 150 articles, molts dels quals han estat reeditats i inclosos una i altra

vegada en col·leccions i monografies. Els seus llibres, traduïts a l'espanyol, italià, alemany, francès, rus, polonès, ucraïnès, japonès i xinès, l'han convertit en un dels autors de major impacte mundial. La seua obra *The Economic Institutions of Capitalism: Firms, Markets, Relational Contracting* (1985) és un dels treballs més citats en ciències socials, i l'anomenat *Markets and Hierarchies: Analysis and Antitrust Implications* (1975) s'ha convertit també en un clàssic de l'economia.

El professor Williamson és o ha estat editor, coeditor, membre del consell editorial i membre del comitè científic de revistes i editorials molt prestigioses de les que citaré com a exemples el *Journal of Law, Economics and Organization*, o l'editorial *MIT Press/Organization Studies, Regulation, Organization Science*. Pertany a nombroses associacions professionals i científiques d'entre les més importants en els camps vinculats a l'Economia, i ha estat elegit per a càrrecs de responsabilitat en moltes d'elles, com és el cas de *l'American Economic Association*, de la qual és vice-president, o *l'American Law and Economics Association*, de la que va ser elegit president, entre d'altres.

Cal destacar la seua tasca exercida com a consultor en el Departament de Justícia i en la Comissió Federal de Comerç Americana, en aspectes relacionats amb la regulació dels mercats i les lleis antimonopoli. A més a més, és assessor científic de l'Institut d'Economia Industrial de la Universitat de Ciències Socials de Tolosa, del Comitè Científic del projecte Erasmus en Economia i Dret, del National Research Council i de la National Science Foundation als Estats Units, i del MITI al Japó.

En reconeixement a tot el seu treball científic, el professor Williamson ha estat guardonat amb nombrosos premis i títols honorífics. És doctor *honoris causa* per diverses universitats europees i americanes, a les que s'afegeix des d'ara i amb tot l'orgull la Universitat de València.

L'amor per l'estudi, la tenacitat en el treball i l'esperit de superació, que són qualitats necessàries per a dur a bon port qualsevol treball d'investigació, es troben presents en el professor Williamson, i espere que aquestos valors i el reconeixement que avui fem de la seua ciència en la nostra universitat siga un estímul per a tots nosaltres, per a tots els estudiants, i especialment per als nous doctors que avui també heu rebut de manera simbòlica el vostre primer reconeixement solemne i institucional per un treball ben fet.

Doctor Williamson, la Universitat de València s'honora d'incorporar-vos al seu claustre de doctors i vos encomana impartir els vostres coneixements i la vostra doctrina en aquesta que ja és la vostra casa.

I a tots vosaltres, als que heu estat investits en aquesta solemne festa acadèmica, i tots els que representeu, la Universitat de València s'honora d'incorporar-vos al seu claustre de doctors i vos encomana que feu bon ús dels vostres coneixements i continueu perseverant en la recerca del saber que redundarà, sens dubte, en el vostre progrés i contribuirà a augmentar i difondre el prestigi d'aquesta universitat que per a sempre quedarà reflectida en el vostre títol i que, per damunt de tot és la vostra casa.

Moltes gràcies.